

gernis erregende Mishandlung von Thieren"; den preussiske Straffelovbog af 1851 § 340: „Wer öffentlich Thiere boshaft quält oder roh mishandelt"; den sachske Criminallovbog af 1838 Art. 310: „Boshafte oder muthwilliges Quälen von Thieren", og den nyeste sachske Straffelovbog af 1855 Art. 361: „Wer Thiere muthwillig quält, oder durch rohe Behandlung derselben öffentliches Mergernis giebt". Det er saaledes det Raa, det Grusomme og Ondskabsfulde, samt det Forargerlige ved Handlingen, som disse Love paa noget forskjellig Maade især have fremhævet som Betingelse for Strafbarheden.

I Genhold til det Ovenangførte skal Udvalget tillade sig at foreslaae, at der i Lovudkastet efter Ordet „Dyrplageri" tilføies følgende: „navnlig ved raa Mishandling eller anden grusom og opværende Behandling af Husdyr." Herved troe vi, at mange Tilfælde ville udelukkes, som det ellers kunde falde En og Anden ind uretteligen at inddrage under strafbart Dyrplageri, og dog Domstolene beholde tilstrækkelig Beføjelse til at anvende Straf i alle de Tilfælde, der efter samtlige Omstændigheder virkelig kvalificere sig til at straffes som Dyrplageri.

Imod de i Lovudkastet foreslaaede Straffe skulle vi i det Væsentlige ikke fremsætte nogen Erindring. Ifkun forekommer det os, at det angivne Minimum af Mulkt, 2 Rd., er saaringe, at det kunde synes ligesom at indeholde en Opfordring til, at inddrage lidet betydende Tilfælde af slet Behandling af Dyr under Lovens Anvendelse. De Forhold, som skulle forfølges og straffes som Dyrplageri, bør ikke let kunne affindes med en saa ubetydelig Mulkt; og ligesom intet Minimum er anført ved de andre nævnte Straffe, saaledes synes dette heller ikke nødvendigt ved Pengestraffen. Vi skulle derfor tillade os at fremsætte et her til sigtende Ændringsforslag.

Endelig indeholder § 2, at Sager angaaende Dyrplageri blive at behandle som offentlige Politisager. I disse Sager har, som bekendt, enhver Underdommer den særegne Myndighed, at kunne ikke blot paa egen Haand anlægge Sagen, men ogsaa efter en summarisk

Behandling paadømme samme. Den affagte Dom er derhos, naar der er idømt Bøder under 10 Rd., inappellabel, og kan iøvrigt kun erholdes forandret ved Appel til Lands-overretten, som i egentlige Justitsager. Det Betænkkelige ved denne store Myndighed er vel bleven noget formindsket, men næppe i Almindelighed hævet, ved Loven af 14de Juni 1850, der tillader den Tiltalte, at medtage en Sagsfører, som dog ikke maa overvære Forhørene; men især turde hiin Myndighed være betænkkelig i de her omhandlede Sager angaaende Dyrplageri, hvis Bedømmelse stedse i en højere Grad end andre Overtrædelser vil afhænge af den individuelle Opfattelse og Stemning. Udvalget har derfor overveiet, om der ikke, foruden den ovenomhandlede nærmere Bestemmelse af det strafbare Dyrplageri, ogsaa kunde tilføies Loven formelle Forfrister, hvorved en overdreven og urigtig Brug af denne nye Straffelov kunde forebygges. Saaledes har det været under Overveielse i Udvalget, om det ikke passende kunde paalægges Dommeren, forinden han paadømte Sagen, at indhente en Erklæring fra vedkommende Sogneforstanderskab, til Bekræftning og Oplysning om, hvorvidt det paatalte Forhold efter Dømmet i Sognet betragtedes som Dyrplageri; men et Forslag i denne Retning har Udvalgets Fleertal dog troet at maatte opgive, allerede af den Grund, at der ikke vel lader sig give nogen hertil svarende passende Forfrist for Kjøbstæderne og Kjøbenhavn, hvorimod Mindretallet (Sesfen) skal tillade sig at fremsætte et Forslag i denne Retning. — At foreskrive, at disse Sager skulde behandles som egentlige Justitsager, vilde vel i Almindelighed være mere betryggende for den Tiltalte end Politiretsbehandlingen, men ogsaa ofte paaføre ham betydeligere Ulemper. Derimod forekommer det os, efter disse Sagers særegne Natur, passende og hensigtsmæssigen at kunne bestemmes, at Underdommeren, forinden en saadan Sag paadømmes, har at indsende samtlige erhvervede Oplysninger til Amtmanden, som da har at afgjøre, om Sagen uden videre kan bortfalde, eller om Dom bør affiges i samme. Naturligvis vil Amtmanden, forinden han tager sin Bestemmelse, kunne opfordre Underdommeren til at erhverve de yder-